

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות
משנים קדמוניות מרבנו
הקדוש רבי נחמן מברסלב
זיע"א
המעשה עם הבחינות

מעשה א' (סוף)
מאבידת בת מלך (2)
גליון 96

שבת שלום קוראים יקרים!

היה מחתנו של רבנו, כבר מתגעגע ארבעים שנה שיזכה לבוא ולהיות בארץ ישראל! - ואמר הרב מחמלניק: "מה כל הרעש והגעגועים ארבעים שנה לבוא לארץ ישראל, לוקחים מעות ונוסעים!" (הפונה: שאין צורך להתגעגע אלא לעשות למעשה, לקחת כסף ולארז חפציו ולנסע).

כשספרו זאת לרבנו, ענה ואמר: **"הרב מוואלטשיסק שיש לו געגועים לארץ ישראל, יזכה לבסוף להיות בארץ ישראל!"** - והרב מחמלניק שאמר: 'שלוקחים מעות ונוסעים', לא יהיה בארץ ישראל!"

וכך הנה: שאחר כך עלה הרב מוואלטשיסק עם כל בני ביתו לארץ ישראל, ודר שם כמה שנים. והרב מחמלניק לא זכה.

מלמדנו רבנו התחזקות עצומה: לרצות! זה תמיד אפשרי, גם אם למעשה נראה שאין לי סכני! - אבל להחזיק ברצון הטוב ולא להתיאש, זה תמיד בבחירה שלנו, זה לא קשור לשום דבר בחוץ, רק להאמונה והתמימות שבתוך לבנו.

וזה עקר התפלה: להוציא רצונותינו וכסופינו בפה: **"השם! אני רוצה להיות איש כשר! אני רוצה ללמד תורה!"** - זה עקר ההתבודדות, לספר להשם יתברך את רצונותינו האמתיים: "רבנו של עולם! אני רוצה להיות טוב! כל אחד כפי מה שבלבו. - יהי רצון שנתמיד בדרך קדושה זו, אמן.

השני למלכות' הולך לחפש את ה'בת מלך', שנים ארכות הוא מחפש, וכוסף, רוצה ומתגעגע, להביא את ה'בת מלך' אל ה'מלך'. רבנו ז"ל כבר ספר בתחלת הספור: **"שבסוף מצאה!"** - ובכל זאת הוא מספר באריכות: **"שהיה מבקשה זמן מרבה"**, והחזיק ברצון וכסופים למרות כל הקשיים!"

הצדיקים מלמדים אותנו: שהשם יתברך רוצה את הלב, כמו שכתוב בזהר הקדוש: **"רחמנא לבא בעי!"** - כל רצון קדוש, יקר וחשוב מאד בשמים, אפילו שבסוף זה נראה שלא יצא מזה כלום, כמו למשל: אחד שרוצה ללמד משניות בעלפה, ולא מצליח, או להתפלל בכונה, ולא הולך לו, בסוף הוא מתפזר ושוכח וכו'.. וכל פעם הוא רוצה שוב ומתחיל, ושוב נופל. עצם הרצון ללמד ולהתפלל, זה קדוש מאד, וחשוב מאד אצל השם יתברך, כי אצל השם יתברך יקר מאד כל רצון טוב וכל געגוע, אפילו קטן, לעשות רצונו יתברך,

רבנו ז"ל הפליג מאד בחשיבות הרצון והכסופים לדבר טוב, ואמר: **שעקר הוא הרצון והכסופים שהיה כוסף תמיד אליו יתברך**, (שיחות הר"ן נ"א) הרצונות הקטנים והטהורים שלנו, זה לא איזה מעלה או מדה טובה, זה העקר! ואין שום רצון טוב נאבד, הכל נזכר ונרשם בשמים לטוב,

ידוע המעשה שספרו פעם להרב מחמלניק מחתנו של רבנו: **"שהרב מוואלטשיסק, שגם הוא**

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה א' - מאבדת בת מלך שספרה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

וקרא מה שכתוב שם כל קבלתה וצעקתה, כנ"ל, ושכעת איננה שם במבצר הנ"ל, כי אם שיבקש הר של זהב ומבצר של מרגליות, שם תמצאני.

והשאיר את המשרת והניחו, והלך לבדו לבקשה.

והלך כמה שנים לבקשה, וישב עצמו, שבודאי בישוב לא נמצא הר של זהב ומבצר של מרגליות, כי הוא בקי במפת העולם (שקורין לאנד קארט) ועל כן אלה אל המדבריות. והלך לבקשה במדבריות כמה וכמה שנים.

אחר-כך ראה אדם גדול מאד, שאינו (גדר) אנושי כלל שיהיה אדם גדול כל-כך. ונשא אילן גדול, שבישוב אינו נמצא אילן גדול כזה, ואותו האיש שאל אותו: מי אתה? ואמר לו: אני אדם.

ותמה ואמר, שזה כל-כך זמן שאני בהמדבר, ולא ראיתי מעולם בכאן אדם. וספר לו כל המעשה הנ"ל ושהוא מבקש הר של זהב ומבצר של מרגליות.

אמר לו: בודאי אינו בנמצא כלל, ודחה אותו ואמר לו, ששיאו את דעתו בדבר שטות, כי בודאי אינו נמצא כלל. והתחיל לבכות מאד (הינו השני למלכות בכה מאד

ואמר), כי בודאי בהכרח הוא נמצא באיזה מקום,

והוא דחה אותו (הינו האדם המשנה שפגע דחה אותו בדבריו ואמר) כי בודאי דבר שטות אמרו לפניו. והוא אמר (הינו השני למלכות), שבודאי יש.

אמר לו (האדם המשנה להשני למלכות): לדעתי היא שטות, אף מחמת שאתה מתעקש, הנה אני ממנה על כל החיות, אעשה למענך ואקרא לכל החיות, כי הם רצים את כל העולם, אולי תדע אחת מהם מהר ומבצר, כנ"ל, וקרא

ביום האחרון היה הולך לשם וראה מעין הולך והמראה - אדם והריח - של יין. ושאל את המשרת: הראית שזה מעין, וראוי שיהיה בו מים והמראה - אדמומית והריח - של יין? והלך וטעם מהמעין. ונפל וישן מיד כמה שנים עד שבעים שנה,

והיו הולכין חילות רבות עם השיף להם, מה שנוסע אחריהם (שקורין אופאזין) והמשרת הטמין עצמו מחמת החילות. אחר-כך הלכה מרכבה ועגלות צב, ושם ישבה הבת מלך. ועמדה שם אצלו, וירדה וישבה אצלו והכירה אותו. והיתה מנערת אותו מאד, ולא ננער.

והתחילה לקבל עליו אשר כמה וכמה יגיעות וטרחות גדולות מאד שהיו לו זה כמה וכמה שנים כדי להוציא אותי, ובשביל אותו היום שהיה יכול להוציאני ואבדו, והיתה בוכה מאד על זה, כי יש רחמנות גדול עליו ועלי, שכל-כך זמן שאני כאן, ואיני יכול לצאת.

אחר-כך לקחה פאטשיילע מעל ראשה וכתבה עליו בדמעות שלה והניחה אצלו ועמדה וישבה במרכבתה, ונסעה משם.

אחר-כך הקיץ ושאל את המשרת: היכן אני בעולם? וספר לו כל המעשה, ושחילות רבות הלכו שם, ושהיתה כאן מרכבה הנ"ל, ושהיתה בוכה עליו והיתה צועקת שיש רחמנות עליו ועליה, כנ"ל.

בתוך כך הציץ וראה, שהפאטשיילע מנחת אצלו. ושאל: מאין זה? והשיב לו, שהיא כתבה עליו בהדמעות. ולקחה והרים אותה כנגד השמש, והתחיל לראות האותיות,

את כלם מקטן ועד גדול כל מיני החיות ושאל אותם, וכלם השיבו, שלא ראו.

ואמר לו: ראה ששטות ספרו לפניך; אם תשמע, שוב לאחוריה, כי בודאי לא תמצא, כי איננו בעולם. והוא הפציר מאד ואמר, שבהכרח הוא בנמצא בודאי.

אמר לו (האדם המשנה להשני למלכות): הנה במדבר נמצא שם אחי, והוא ממנה על כל העופות, ואולי יודעים הם מחמת שהם פורחים באויר בגבוה, אולי ראו הר ומבצר הנ"ל, ותלך אליו ותאמר לו, שאני שלחתי אותך אליו.

והלך כמה וכמה שנים לבקשו. ומצא שוב אדם גדול מאד, כנ"ל, ונשא גם כן אילן גדול, כנ"ל. ושאל אותו גם כן כנ"ל, והשיב לו כל המעשה ושאלו שאלו. והוא דחה אותו גם כן, כי בודאי אינו בנמצא. והוא הפציר אותו גם כן.

ואמר לו (האדם הזה להשני למלכות): הנה אני ממנה על כל העופות; אקרא אותם, אולי יודעים הם. וקרא כל העופות ושאל את כלם מקטן ועד גדול, והשיבו, שאינם יודעים מהר ומבצר הנ"ל. אמר לו: הלא אתה רואה שבודאי איננו בעולם, אם תשמע לי, שוב לאחוריה, כי בודאי איננו. והוא (השני למלכות) הפציר אותו ואמר, שבודאי ישנו בעולם.

אמר לו (האדם הב' הזה להשני למלכות): להלן במדבר נמצא שם אחי, שממנה על כל הרוחות, והם רצים כל העולם, אולי יודעים הם.

והלך כמה וכמה שנים לבקש ומצא אדם גדול גם כן, כנ"ל, ונשא גם כן אילן גדול, כנ"ל. ושאל אותו גם כן, כנ"ל, והשיב לו כל המעשה, כנ"ל, ודחה אותו גם כן. והוא הפציר אותו גם כן.

ואמר לו (האדם השלישי הזה להשני למלכות): שלמענו יקרא שיבואו כל הרוחות וישאל אותם. וקרא אותם, ובאו כל הרוחות, ושאל את כלם, ולא ידעו שום אחד מהם מהר ומבצר הנ"ל.

ואמר לו (האדם השלישי להשני למלכות): הלא אתה רואה ששטות ספרו לפניך. והתחיל לבכות מאד. ואמר: אני יודע שישנו בודאי.

בתוך כך ראה שבא עוד רוח אחד. וכעס עליו הממנה הנ"ל: מדוע נתאחרת לבוא? הלא גזרתי, שיבואו כל הרוחות, ולמה לא באת עמכם? השיב לו, שנתעכבתי מחמת שהייתי צריכה לשאת בת מלכה אל הר של זהב ומבצר של מרגליות. ושמוח מאד.

ושאל הממנה את הרוח: מה יקר שם (הינו איזה דברים הם שם ביקר ובחשיבות), ואמר לו, שכל הדברים הם שם ביקר גדול.

ואמר הממנה על הרוחות להשני למלכות: באשר שזה זמן גדול כל-כך שאתה מבקשה וכמה יגיעות שהיו לך, ואולי יהיה לך עתה מניעה מחמת ממון, על כן אני נותן לך כלי, כשתושיט ידך לתוכה תקבל משם מעות.

וגזר על הרוח הנ"ל, שיוליך אותו לשם. ובא הרוח סערה ונשא אותו לשם, והביא אותו אל שער, והיו עומדים שם חילות, שלא הניחו לכנס אל העיר. והושיט ידו אל הכלי, ולקח מעות, ושחד אותם, ונכנס לתוך העיר. והיתה עיר נאה.

והלך אל גביר ושכר לו מזונות, כי צריכה לשהות שם, כי צריכה לשום שכל וחקמה להוציאה. ואיך שהוציאה לא ספר; ובסוף הוציאה.

(ועין בהקדמה ותראה רמזים נפלאים על מעשה הזאת).

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בסיפורי מעשיות מעשה א' - מאבדת בת מלך (2)

- ט. מה אמר האדם הגדול שהוא ממונה על החיות האם נמצא הר של זהב ומבצר של מרגליות?
 בוודאי נמצא
 בוודאי אינו נמצא והוא דבר שטות
 אולי נמצא
- י. מה עשה השני למלכות?
 התייאש עצמו מלחפש עוד
 התחיל לבכות ואמר שבוודאי בהכרח הוא נמצא באיזה מקום
 התחיל לבכות על שבוודאי אינו נמצא
- יא. מה השיבו כל החיות כשהאדם הגדול קרא לכל החיות?
 שראו את ההר של זהב ומבצר של מרגליות
 שלא ראו את ההר של זהב ומבצר של מרגליות
 שאינם יודעים מהר של זהב ומבצר של מרגליות
- יב. מה אמר האדם הגדול שהוא ממונה על העופות האם נמצא הר של זהב ומבצר של מרגליות?
 בוודאי נמצא
 בוודאי אינו נמצא והוא דבר שטות
 אולי נמצא
- יג. מה השיבו כל העופות כשהאדם הגדול קרא לכל העופות?
 שראו את ההר של זהב ומבצר של מרגליות
 שלא ראו את ההר של זהב ומבצר של מרגליות
 שאינם יודעים מהר של זהב ומבצר של מרגליות
- יד. מה אמר האדם הגדול שהוא ממונה על הרוחות האם נמצא הר של זהב ומבצר של מרגליות?
 בוודאי נמצא
 בוודאי אינו נמצא והוא דבר שטות
 אולי נמצא
- טו. מה אמר הרוח שאיחר לבוא לממונה למה התעכב לבוא?
 כי היה צריך לשאת מלך אל הר זהב ומבצר של מרגליות
 כי היה צריך לשאת אבנים טובות ומרגליות אל הר של זהב
 כי היה צריך לשאת בת מלכה אל הר של זהב ומבצר של מרגליות

- א. מה עשה השני למלכות ביום האחרון של השנה?
 טעם מהמעין של היין
 טעם מהתפוחים
 טעם מהמעין של מים
- ב. כמה שנים ישן השני למלכות?
 שנה תמימה
 חמישים שנה
 שבעים שנה
- ג. האם השני למלכות התעורר מהשינה כשהבת מלך היתה מנערת אותו?
 כן
 לא
 התעורר אחר כמה פעמים שהיתה מנערת אותו
- ד. למה בכתה הבת מלך?
 כי יש רחמנות גדול עליה
 כי יש רחמנות גדול עליו
 שתי התשובות נכונות
- ה. עם מה כתבה הבת מלך על המטפחת לשני למלכות?
 עם דיו וקולמוס
 עם דמעוטיה
 עם נוצה של תרנגולת
- ו. מה אמר השני למלכות כשהקיץ משנתו?
 למה טעמתי מהיין
 למה ישנתי זמן רב
 היכן אני בעולם
- ז. איך הצליח השני למלכות לראות מה שכתבה הבת מלך על המטפחת?
 הרים אותה נגד הלבנה
 הרים אותה נגד השמש
 הרים אותה נגד הנר
- ח. מה היה כתוב על המטפחת?
 כל קבלתה וצעקתה וכעת היא נמצאת במבצר הנ"ל
 כל קבלתה וצעקתה ותמצאני אצל הר של זהב ומבצר של מרגליות
 כל קבלתה וצעקתה וכעת היא נמצאת במדבריות

ובסוף הוציאה - בהצלחה גדולה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך